

دريچه

به‌نوش طباطبایی به جمع بازیگران «غلامرضا تختی» پیوست

● گروه هنر: به گزارش روابطعمومی فیلم سینمایی «غلامرضا تختی»، با آغاز فیلم‌برداری فاز سوم که شامل دوران جوانی غلامرضا تختی است، به‌نوش طباطبایی به جمع بازیگران این فیلم سینمایی پیوست. آتیلا پسیانی، حمیدرضا آذرنگ، پرویز نظریه، ستاره پسیانی، بانینال شومون، مجتبی پیرزاده، علیرضا گودرزی و معصومه قاسمی‌پور ازجمله بازیگرانی هستند که در فیلم «غلامرضا تختی» ایفای نقش می‌کنند. همچنین مراحل فنی فیلم به صورت هم‌زمان در حال انجام است. کارگردانی این فیلم سینمایی را بهرام توکلی و تهیه‌کنندگی آن را سعید ملکان برعهده دارد.

حضور پررنگ فارابی در جشنواره بین‌المللی فیلم مقاومت

● گروه هنر: هشت عنوان فیلم سینمایی از تولیدات مورد حمایت بنیاد سینمایی فارابی در پانزدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم مقاومت حضور دارند. فیلم‌های کنجانچم(یاسمن نصرتی/ مشارکت)، ویلایی‌ها (میر قیدی/ مشارکت)، دریاچه ماهی (مریم دوستی/ مشارکت)، ماهورا (حمید زرگرزاد/ مشارکت)، ماجرای نیمروز (محمدحسین مهدویان/ مشارکت)، صدای منو می‌شنوید؟ (صادق پروین آشتیانی /مشارکت) و سرو زیر آب (محمدعلی باشه‌آهنگر/ مشارکت) در بخش مسابقه سینمای ایران و امپراطور جهنم (پرویز شیخ‌طادی/ مشارکت) به عنوان میهمان و خارج از مسابقه در جشنواره به نمایش درمی‌آیند. از این میان، فیلم‌های «کنجانچم» یاسمن نصرتی، «ویلایی‌ها» میر قیدی و «دریاچه ماهی» مریم دوستی محصول بانوان فیلم‌سازی است که فیلم اول خود را در عرصه دفاع مقدس و مقاومت تجربه کرده‌اند. در عین حال، فیلم‌های «کنجانچم» یاسمن نصرتی و «صدای منو می‌شنوید» صادق پروین‌آشتیانی نخستین رونمایی خود را در این جشنواره تجربه می‌کنند. پانزدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم «مقاومت» به همت بنیاد فرهنگی روایت فتح، انجمن سینمای انقلاب و دفاع مقدس از پنجم تا ۹ آذر سال جاری به دبیری محمد خزاعی در تهران برگزار می‌شود.

۲ کنسرت علیرضا قربانی در اروپا

● گروه هنر: علیرضا قربانی، خواننده موسیقی ایرانی، روزهای ۲۹ و ۳۰ نوامبر در شهر کپنهاگ دانمارک و گنت بلژیک روی صحنه می‌رود. اجراهای قربانی به دعوت دو مجموعه فرهنگی‌ای که در زمینه موسیقی فعالیت می‌کنند، انجام خواهد شد. در این سفر سامان صمیمی به عنوان آهنگ‌ساز و نوازنده کمانچه، میلاد محمدی به عنوان نوازنده تار و زکریا یوسقی به‌عنوان نوازنده سازهای کوبه‌ای همراه علیرضا قربانی خواهند بود. اما اجراهای بین‌المللی علیرضا قربانی صرفا به این دو کنسرت محدود نمی‌شود و تا این لحظه، برگزاری کنسرت او در کانادا هم قطعی شده است. خواننده آلبوم «فروغ» روز ۲۰ ژانویه ۲۰۱۹ همراه با ارکستر سمفونیک ونکوور قطعات ارکسترال موسیقی ایرانی را اجرا خواهد کرد. این اجرا در سالن «اورفیوم» که یکی از معتبرترین سالن‌های کاناداست، روی صحنه می‌رود. از سوی دیگر، چندی پیش اعلام شد این خواننده باسابقه قرار است برای فیلم سینمایی «سروکوب» قطعه‌ای را با موسیقی «آرش گوران» بخواند. این فیلم سینمایی به کارگردانی رضا گوران و با بازی باران کوثری، سارا بهرامی، الهام کردا، پردیس احمدیه، رویا افشار و جمشید هاشم‌پور تولید شده است و رزمه‌های اکران آن برای جشنواره فیلم فجر امسال به گوش می‌رسد.

رضا آشفته: ترمیم نسخه‌های ۳۵ میلی‌متری فیلم‌های قدیمی در تمام دنیا تبدیل به جریانی کارآمد شده است، اما اینکه در ایران تا چه حد این قضیه مهم دیده شده، شده محور اصلی گفت‌وگویی که با کیوان کثیریان، منتقد و مدیر سینماتک خانه هنرمندان ایران، انجام داده‌ایم که در ادامه می‌خوانید.

● در ابتدا می‌خواهیم بدانیم در جریان ترمیم فیلم‌های سینمایی در ایران هستید؟
در فیلمخانه ملی ایران حرکت‌های خوبی برای ترمیم نسخه‌های سینمایی به همت خانم طاهری دارد انجام می‌شود و از آنجا که خودم هم مدیر سینماتک خانه هنرمندان ایران هستم و به‌طور مستقیم از این نسخه‌های ترمیم‌شده استفاده می‌کنیم، در جریان فعالیت‌های آنجا هستم و اتفاقا وقتی نسخه‌های ترمیم‌شده فیلم‌ها در اختیارمان قرار می‌گیرد و ما در خانه هنرمندان آنها را به نمایش می‌گذاریم زحمت آن دوستان کاملا به چشم می‌آید که چقدر برای ترمیم نسخه‌های سینمایی زحمت کشیده شده است. با آنکه اتفاق خوبی در حال انجام است، اما باید عزمی جدی‌تر و صرف بودجه زیادتری برای این منظور در نظر گرفته شود. باید با این کار سرعت ترمیم فیلم‌های سینمایی بالاتر برود و به‌هرحال فیلم‌ها می‌نیازمند مرمت هستند.

● وضعیت ترمیم در ایران چگونه است؟
ما فیلم‌های بسیاری داریم که باید ترمیم شوند و درحال حاضر فیلم‌های دهه ۶۰ و ۷۰ خودمان اکثرا نیازمند ترمیم‌اند و اصلا خیلی از آنها قابل نمایش‌دادن نیستند. همین چندوقت پیش، می‌خواستیم «روسی آبی» را اکران کنیم که نسخه تهیه‌کننده را پخش کردیم، اما کیفیتش بسیار پایین بود و حتی خود آقای ساعتی و خانم رخشان بنی‌اعتماد هم این نسخه را دوست نداشتند و همین خود باعث شد که اقدام کنند و فیلم برای ترمیم برود که اتفاقا نسخه خوبی از آن بعد از ترمیم بیرون آمد.

هنر

کیوان کثیریان، منتقد و مدیر سینماتک خانه هنرمندان ایران:

اینها میراث فرهنگی و تاریخ سینما هستند

حالا شما ببینید فیلم‌های دهه ۳۰ و قبل از انقلاب در چه وضعیتی به‌سر می‌برند. **● اهمیت ترمیم فیلم در کجاست؟**
هر فیلمی سرمایه‌ای ملی است و اینها با هر محتوایی هم تولید شده باشند، تاریخ سینمای ایران هستند و باید ترمیم و نگهداری شوند. در تمام دنیا هم آثار سینمایی‌شان را ترمیم و نسخه ترمیم‌شده‌اش حتما موجود است و برای این کار هم سرمایه و بودجه مناسبی در نظر گرفته می‌شود، بنابراین باید یک مدیر ارشد بالای سر این قضیه باشد که بتوانند با پیگیری‌هایش بودجه‌اش را فراهم و بر اهمیت آن تاکید کنند که مرمت یک فیلم، مرمت یک اثر تاریخی است و اینها باید برای نسل‌های بعد باقی بماند.

● آیا فیلم‌های بارزش سینمای ایران هم از این تهدید رنج می‌برند؟

بسیار... اغلب فیلم‌های بارزش ما نیازمند ترمیم‌شدن هستند و برخی از آنها اصلا وجود ندارند و برخی هم با کیفیت بد در دسترس هستند؛ برای

حفظ و مرمت فیلم‌های مهم تاریخ سینما

گنج پنهان

۳۰ و دو سال پس از کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ است. شروع فیلم با نمای چهارراه پهلوی (ولیعصر) تصویری جامع از آن منطقه را در اختیار محققان می‌گذارد که شاید صدها عکس عاجز از نمایش آن باشند. از سوی دیگر نوع پوشش آدم‌ها، مغازه‌ها، معماری محیطی و ساختمان‌ها که با دقت به‌عنوان پس‌زمینه در فیلم گنجانده شده‌اند هم کیفیت اسنادی بارزشی دارند. از منظر زیبایی‌شناسی هم، فیلم به‌عنوان یکی از آثار متفاوت آن سال‌ها، سیر تکامل فیلم‌برداری، نورپردازی، کارگردانی و میزانشن را در سینمای ایران عیان می‌کند. آنچه به‌عنوان امضای کارگردانی ساموئل خاچیکیان می‌شناسیم، یعنی استفاده از نورپردازی و زوایای غیرمعمول، در این نسخه مرمت‌شده قابل شناخت است و تلاش این کارگردان و گروهش را برای ارتقای عناصر فنی سینما در آن دوران نشان می‌دهد.

ازاین‌رو به نظر می‌رسد بخش مهمی از بودجه سینمایی باید صرف حفظ و مرمت فیلم‌های تاریخ سینمای ایران شود و فارغ از معیارهای اخلاقی، اهمیت این فیلم‌ها به‌عنوان پدیده‌های تاریخی برای تکوین و تکامل زیبایی‌شناسی سینمای ایران مدنظر قرار گیرد.

از سوی دیگر، نمایش نسخه‌های مرمت‌شده در مدارس عالی سینمایی و دانشکده‌ها به آموزش سینمایی هنرجویان کمک می‌کند. شخصا مشاهده کرده‌ام که بسیاری از هنرجویان سینما نه از سر بی‌علاقه‌بودن، بلکه به‌خاطر در دسترس نبودن نسخه‌های خوب فیلم‌های مهم تاریخ سینمای ایران، نسبت به این پدیده بی‌اطلاعد و با تماشای نسخه‌های خوب روی پرده شگفت‌زده می‌شوند. ازاین‌رو برای اینکه بتوانیم نسلی بار آوریم که با آگاهی نسبت به تاریخ سینمای سرزمینشان، زمینه شکوفایی این سینما و ساخته‌شدن فیلم‌های نوادیش را فراهم آورند و آیندگان نیز بدانند که گذشتگان چه تلاشی برای شکل‌گیری هنر سینما کرده‌اند، موظف به جمع‌آوری، فهرست‌بندی، مرمت و نمایش همه فیلم‌های خوب تاریخ سینمای ایران هستیم تا این گنج پنهان، در دل تاریخ مدفون نماند.

خبر
 گروه بریتیان با حسین بهرورزی‌نیا در تالار وحدت می‌نوازند ● گروه هنر: حسین بهرورزی‌نیا نوازنده عود و آهنگ‌ساز شنبه ۲۴ آذر تازه‌ترین کنسرت خود را برای اولین بار با گروه موسیقی بریتیان در تالار وحدت تهران برگزار خواهد کرد. برنامه این کنسرت اجرای آثاری از بهرورزی‌نیا است که در بخش‌های مختلف پیش‌روی مخاطبان قرار می‌گیرد. در این کنسرت که شامل هفت نوازنده عود و بربط و چهار نوازنده سازهای کوبه‌ای است، بهناز بهنام‌نیا، مریم خدابخش، امین حیدری، حمید خوانساری، امین یساولی و حمید حاصلی به عنوان نوازندگان بربط و تکار اعزاززی، فرهاد صفری، بهنام معصومی و پژمان نقشبندی به عنوان نوازندگان سازهای کوبه‌ای گروه اجرایی را تشکیل می‌دهند. بهرورزی‌نیا بعد از دوری چندساله از کشورمان فعالیت‌های مستقلی را در قالب کنسرت‌ها و کارگاه‌های آموزشی متعدد در شهرستان‌ها انجام داده است. وی بعد از برگزاری کنسرت تهران نیز مجموعه برنامه‌هایی را در شهرستان‌ها برگزار خواهد کرد. اولین کنسرت گروه بریتیان ساعت ۲۱:۳۰ روز شنبه ۲۴ آذر برگزار می‌شود. علاقه‌مندان برای خرید بلیت این اجرا می‌توانند به سامانه «نیوال» مراجعه کنند.

زیر آسمان فیروزهای

نگاهی به سریال «حوالی پاییز» ایده‌سوزی

● مازیار معاونی: بعد از دهه‌ها تنش سیاسی کشورمان با خاندان حاکم بر کشور عربستان؛ «آل‌سعود» که البته فرازوفرودهایی هم داشته است، سرانجام در سه، چهار ساله اخیر این شکمشک‌ها به جایی رسید که برخلاف رویه معمول تلویزیون در عدم ورود مستقیم آثار نمایشی به منازعات سیاسی با سایر کشورها (به‌جز مصادیقی نظیر آمریکا و اسرائیل که حسایشان جداست)، مجموعه‌ای روی آنتن رفت که خصوصت حاکمان این کشور با ایران و ایرانی و شقاوت و بی‌رحمی آنها نه در برخورد با حجاج ایرانی، بلکه حتی در مواجهه با اتباع خود آن کشور را به‌عنوان دست‌مایه خود برگزیده بود. البته هم‌زمانی پخش سریال با رسانه‌ای‌شدن گسترده موضوع قتل روزنامه‌نگار منتقد اهل کشور عربستان؛ «جمال خاشقچی» و شباهت شغل قهرمان سریال حوالی پاییز؛ «ساره یوسف» با خاشقچی به‌عنوان فعال سیاسی هم بر جذابیت‌های پیش از پخش مجموعه افزوده بود.

زمانی که مجموعه روی آنتن رفت مشخص شد که مجموعه‌ساز برای پرداخت درون‌مایه منظر خود، روایت سفر اجباری یک زن جوان تبعه عربستان سعودی به ایران و پناهندن او به یک خانواده سنتی ایرانی در ماه‌های منتهی به واقعه درناک «منّا» را برگزیده است. با پذیرش «ساره یوسف» در این خانواده و هم‌زمان ردگیری فعالیت‌های او، چه توسط دستگاه امنیتی ایران و چه به وسیله سرویس اطلاعاتی سعودی، به نظر می‌رسد که ۱۰ سال پس از مجموعه درخشان «مدار مفقودرجه»، ساخته حسن فتحي، بار دیگر با یک درام عاشقانه سیاسی جذاب روبه‌رو هستیم و البته تفاوت کشور متخاصم و قهرمانان و صدقهرمانان آن که بالاتر ذکرش رفت در دوز جذابیت مجموعه در قسمت‌های آغازین می‌افزود، اما تب سریالی که به نظر می‌رسید هم دایعه هماهنگی با واقعیات سیاسی روز را دارد، هم بر گذاشتن مرهمی هرچند دیرنگام بر زخم میلیون‌ها فرد تشنه انتقام از سعوی‌های جانیبار اصرار دارد و هم با تلفیق یک موضوع حساس سیاسی/ امنیتی با یک درام عاشقانه برخوردار از احساسات نوستالژیک، هر دو مخاطب عام و خاص رسانه تلویزیون را هدف گرفته است. خیلی زود و تنها پس از گذشت پنج، شش قسمت فروشتست.

«حوالی پاییز» در هر دو بخش سیاسی و عاشقانه/ خانوادگی که البته به‌واسطه رابطه عاطفی منجر به ازدواج ساره و مهران، دارای اتصالات بسیاری بودند به دلیل نارسایی فاحش در پرداخت داستان، از جایگاه یک مجموعه دارای ارزش‌های بالقوه فاصله گرفت و به‌لحظه تا یک اثر ضعیف و غیرقابل دفاع که سوزّه خوش را همر داده است مسیر سرآشبی را پیمود. در بخش امنیتی که با شور و حرارت زیاد هم روی آن مانور داده می‌شد، تمام ماجرا محدود شد به حضور مداوم مأموران امنیتی (که موارد عجیبی، از جمله انتخاب بازیگری خارج از سایزهای مورد انتظار از یک مأمور چاپک و فزز امنیتی هم از ویژگی‌های آن بود) تا جلوه خسته‌کننده و تکراری بازی جانیبار تومست مقام مافوق که در پرداخت سکسانس‌های بارجویی او از متهمان و مظنونان، به‌جای تلاش برای پرداختی رو به جلو، غافلگیرکننده و متناسب با ماهیت امنیتی قضیه تنها به خوفناک‌بودن صدای بازیگر این نقش (بهرام ابراهیمی) که به جهت صلابت و حس ترسانندگی صدا و خشکی چهره‌اش کم از این نقش‌های بازی نکرده، انکفا شده بود. البته کارگردان تا حد قسمت در میان هم سری بی‌حاصل و بی‌نتیجه به دفتر جاسوس سعودی‌ها (مصعب عبدالرحمان) هم می‌زد تا با ردوبدل دیالوگ‌های تکراری و بازداشت آزادکردن‌های اعضای خانواده ساره در عربستان یادمان نرود که در حال تماشای مجموعه‌ای هستیم که از ابتدا قرار بوده فضای امنیتی یکی از مهم‌ترین وجویش باشد.

دیگر بخش داستان؛ یعنی منزل خانواده ایرانی میزبان ساره هم بسیار پایین‌تر از حد انتظار بود. در این بخش هم باز سریال به مخاطبانش نشانی اشتباه داد و بعد از گذشت چند قسمت ناکامشان کرد. شروع قضیه با موضوع ورشکستگی یک خانواده آبرومند که به سبک خانواده‌های سنتی، اداره یک کارگاه تولیدی را در اختیار داشتند و بعد درگیرشدنشان با داستان مهاجرت گریزگونه ساره به ایران، امیدوارکننده بود و نوید یک اثر قائل تعمق سیاسی/ اجتماعی را می‌داد، ولی پرداخت بدی که به این بخش قصه هم سرایت کرده بود از آن عناصر دراماتیک بالقوه معجون‌ی کسالت‌آور، ساخت. چموش‌بودن دختر کوچک خانواده (شیوا) و استراق‌سمع‌های مکرر و کلیشه‌ای و ملامت‌شدنش توسط اعضای خانواده، درون‌مایه فرعی بی‌ربط بچه‌دارنشدن سامان و همسرش که سکانس‌های بسیار بد و ساکن سرزنش او توسط پدر همسرش (با بازی محمدعلی ساربان) را در پی داشت، البته تصویرکردن برادران شیوا در بی‌اطلاعی از آزارهای مداومش به وسیله پسر مزاحم باج‌گیر، رهاندن موضوع ورشکستگی کارگاه به امان خدا و در آخر کار سفر غیر قابل‌توجیه مهران، آن هم در وضعیتی که نمی‌توانست ساره را در کنار خود داشته باشد، همه‌وهمه لطمات غیرقابل‌جبرانی بودند که یک قلم ضعیف و فاقد خلاقیت به آن ایده قابل‌تامل اولیه وارد کرد.

